

[Hans Pinstrup.]

fortsatte stærke stigen — det gælder for olieklager, korn, maskiner, redskaber, bygninger, afgifter og ejendomsskatter samt lønninger — er de nuværende priser for såvel smør som bacon utilfredsstillende, sådan som det gang på gang er fremhævet overfor England. Det er det, der har bevirket, at mejeribrugene ikke har godkendt nogen overenskomst vedrørende smørret.

Alene et mindre fald i høstudbyttet vil undergrave produktionens rentabilitet. Det er jo desværre sandheden. Skatter og afgifter presser priset og prisniveauet op på det indenlandske marked. Skatteudskrivningen på fast ejendom øges med millionbeløb i amt efter amt. Landbruget kan ikke på det foreliggende grundlag uden sikkerhed for, at pristalsskruen virkelig standses, finde forslagene rimelige eller give tilslutning til deres gennemførelse.

Det er forlængst godtgjort, at landbrugets merudbytte er blevet bundet i udbygning af driftsmidlerne, og at likviditeten er blevet forringet. Også dette er en kendsgerning, som der må regnes med. Med stigende omkostninger er der en grænse for det prisniveau, hvortil produktionen kan gennemføres. Såvel landbrugserhvervet som rigsdagen står sig ved i disse spørgsmål at bevæge sig på virkelighedens grund. Derfor måtte landbrugets stilling til lovforslagene blive som anført.

Holger Eriksen: Hvad angår lovforslaget om midlertidigt løntillæg til statens tjenestemænd, kan jeg give tilslutning til de bemærkninger, som mit partis ordfører, det ærede medlem hr. H. C. Hansen, allerede har fremsat. Det er meget beklageligt, at den højtærede finansminister ikke har kunnet forhandle sig til enighed med organisationerne. Det er jo imidlertid ikke lykkedes ham — jeg skal dog ikke forsøge at efterforske, hvorfor det ikke er lykkedes.

Det, der derefter bliver tilbage, er først og fremmest, at bestemmelserne om ydelse af 6 portioner reguleringstillæg, udover hvad lønloven fastsætter, må forlænges. Det kan der simpelthen ikke blive nogen diskussion om. Men yderligere har den højtærede finansminister stillet forslag om, at der skal ydes mere til de højest lønede end hidtil.

Som det ærede medlem hr. H. C. Hansen sagde, ligger der et problem i nivelleringen af tjenestemændenes lønninger. Det benægter mit parti aldeles ikke; men det er dog en overmåde farlig ting på et tidspunkt, hvor der fra alle sider tales om landets

fattigdom og om, at alle skal spare, da at komme med et forslag, som udelukkende tager sigte på at gavne dem, der i forvejen har de højeste lønninger. Det var noget andet, hvis det var det eneste problem, der knyttede sig til loven om statens tjenestemænd, men der er mange flere problemer, som sammen med det nævnte retteligst burde løses i forbindelse med en ny lønningsskommission, der dog ikke bør nedsættes, før de økonomiske forhold er mere overskuelige.

Jeg nævner således de samgiftes reguleringstillæg og den reduktion af reguleringsstillægget, som nu finder sted for de ikke gifte yngste tjenestemænd. Man kan ikke således rive et enkelt spørgsmål ud af dets sammenhæng. Man kan heller ikke således åbenlyst demonstrere, at man kun har øre for klagerne fra en enkelt gruppe indenfor tjenestemændenes kreds.

Mit parti har hidtil været tilbageholdende, fordi vi ikke mente, at selve den økonomiske situation opfordrer til nye udgifter. Nu må vi imidlertid opfatte den højtærede finansminister således, at han skønner, at der er rigeligt med midler til lønningslovsrevisioner, og mit partis standpunkt er derfor, at så kan man ikke nøjes med de ændringer, der har social slagside.

Udformningen af finansministerens forslag, der, som jeg allerede har nævnt, mod al sædvane fremtræder uden tilslutning fra tjenestemandorganisationerne, må derfor tilskynde os til at fremsætte forslag til anden behandling om ændringer, som kommer andre områder indenfor tjenestemændenes kreds til gode.

Jeg understreger dog, at det ikke er os, der har rejst striden vedrørende denne lov, og jeg ved, at det overvældende flertal indenfor tjenestemændene, nemlig de, der er organiseret i C. O. I, ikke har rejst krav om andet end en forlængelse af de midlertidige løntillæg. Det er den højtærede finansminister, der selv har rejst denne strid, og han må tage konsekvenserne deraf.

Arnth Jensen: Baggrunden for lovforslaget er jo loven af 1950 om midlertidigt løntillæg til statens tjenestemænd m. fl., og som mit partis hovedordfører, det ærede medlem hr. Elgaard, allerede har udtalt det, kan vi tiltræde forlængelsen af dette midlertidige løntillæg, som finansministeren foreslår. Vi kan også tiltræde de foreslåede ændringer, som dækker tanker, vi tidligere har fremført.

De socialdemokratiske ordførere, såvel det ærede medlem hr. H. C. Hansen som